

Konut Büyüklüğü ve Oda Sayısının Kullanıcı Tercihleri Üzerindeki Etkisi

The Effect of House Size and Number of Rooms on User Preferences

Mahir ÖZTÜRK¹, Kemal YILDIRIM²

Gönderilme Tarihi: 13.03.2023 - Kabul Tarihi: 25.05.2023

Özet

Bu çalışmada, konut büyüklüğü ve oda sayısının kullanıcı tercihleri üzerindeki etkilerinin belirlenmesine odaklanılmıştır. Bu amaçla hazırlanmış olan araştırma anketi, Ankara’da ikamet eden 495 konut kullanıcısına uygulanmıştır. Araştırma için Gazi Üniversitesi Etik Kurulundan 09.03.2023 tarih / E-77082166-604.01.02-609196 sayısıyla gerekli izin alınarak bulgular Google çevrim içi anket yardımıyla elde edilmiştir. İlk olarak anket verilerinin güvenilirlik değerleri hesaplanmış, daha sonra değişkenler arasındaki farklılıklar Ki-kare ve tek yönlü varyans analizi ile test edilmiştir. Elde edilen sonuçlara göre 1+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların 2+1; 2+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların 3+1; 3+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların 4+1; 4+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların ise 5+1 konutlarda yaşamak istediği belirlenmiştir. Buna ek olarak 1+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların genel olarak 61-100 m²; 2+1, 3+1, 4+1 ve 5+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların ise 101 m² ve üzeri büyüklükte konutlarda yaşamak istediği tespit edilmiştir. Ayrıca, katılımcıların cinsiyeti, yaşı ve eğitim durumunun konutlara yönelik değerlendirmeleri üzerinde farklı etkilere neden olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Konut, Konut büyüklüğü, Oda sayısı, Kullanıcı, Tercih

Abstract

In this study, it is focused on determining the effects of housing size and number of rooms on user preferences. The research questionnaire prepared for this purpose was applied to 495 residence users residing in Ankara. For the research, the necessary permission was obtained from the Gazi University Ethics Committee with the number of 09.03.2023 / E-77082166-604.01.02-609196, and the findings were obtained with the help of Google online survey. Initially, the reliability values of the questionnaire data were calculated, then the differences between the variables were tested with Chi-square and one-way analysis of variance. According to the results, it has been determined that users living in 1+1 residences want to live in 2+1 residences, users living in 2+1 residences want to live in 3+1 residences, users living in 3+1 residences want to live in 4+1 residences, and users living in 4+1 residences want to live in 5+1 residences. In addition, it has been determined that users living in 1+1 residences generally want to live in 61-100 m² residences, while users living in 2+1, 3+1, 4+1, 5+1 residences want to live in residences of 101 m² and above. Moreover, it was determined that the gender, age and educational status of the participants had different effects on their evaluations of housing.

Keywords: House, Housing size, Number of rooms, User, Preference

Atıf: Öztürk, M. ve Yıldırım, K. (2023). Konut büyüklüğü ve oda sayısının kullanıcı tercihleri üzerindeki etkisi. *Modular Journal*, 6(1), 34-49. <https://doi.org/10.59389/modular.1264268>

¹ Gazi Üniversitesi, Ağaışleri Endüstri Mühendisliği Bölümü, mahirozturk@gmail.com | ORCID: 0000-0001-6863-8260

² Gazi Üniversitesi, Ağaışleri Endüstri Mühendisliği Bölümü, kemaly@gazi.edu.tr | ORCID: 0000-0001-5447-1201

1. Giriş

İnsanoğlu, doğayla olan var olma mücadelesinde kendisini, ailesini ve yaşamsal temel gereksinimlerini dış doğa koşullarından, diğer canlılardan koruma ve barınma zorunluluğu içinde olmuştur. Yerleşik yaşam kültürünün bir ürünü olarak konut, değişik iklim koşulları ve farklı kültürler sonucunda farklı bölgelerde, farklı yapı malzemesi ve formlarla günümüze kadar gelmiştir. Tarihsel olarak konut; iletişim, etkileşim, mekân, zaman ve anlamın örgütlü bir örüntüsüdür. Özellikleri nedeniyle de konutlar; korunmuş alana sahip, özel kimlik taşıyan ve kişisel değer taşıyan mekânlar olarak da ifade edilebilir (Gür, 2000; Koçhan, 2003; Şahin, 2008). İnsanların yaşam koşullarının ve etkinliklerinin planlanması, düzenlenmesi ve yönetilmesinde önemli bir rol oynayan konutlar; genellikle bir yerleşim alanında yer alır ve insanların yaşam koşullarına uygun olarak tasarlanır, inşa edilir, bir aile veya tek kişi için kullanılır. Bu nedenle, konutların büyüklüğü ve sayısı, bir yerleşim alanının nüfusunu ve yapısını yansıtır. Bu yönüyle konutlar, insanların yaşam koşullarını ve mutluluğunu etkileyen önemli yapılardır ve konut sorunu gibi hususlar, toplumların önem verdiği konulardandır (Balcı, 1988; Erdönmez, 2007).

Türkiye’de konut sorunu 1950’ler itibarıyla sosyo-ekonomik bir problem olarak kabul edilmeye başlanmış (Erdönmez, 2007) ve nüfus artış hızı konut ihtiyacını hızla artırmıştır (Yanardağ ve Özgen, 2003). Konut probleminin çözümü için bu mekânları kullanan bireylerle birlikte ailenin sosyal yapısına da eğilmek gerekmektedir. Konut problemi, hem konutların sayısı hem de konutların niteliğinin birlikte irdelenmesi gerektiği önemli bir konu olmuştur (Balcı, 1988).

İnsanların zamanlarının en önemli bölümlerini geçirdikleri konutlar, kullanıcı ile doğrudan ilişki içindedir. Sosyo-ekonomik durum bireyleri yüksek oranda etkilediği için, mevcut şartlar altında konut kullanıcı iletişimi farklılık göstermektedir (Yılmaz, 2005; Akdemir ve Ersoy, 2002). Bu iletişim, fiziksel çevre tarafından belirlenmektedir. Bu nedenle, konutların tasarımı ve iç mekân düzenlemesi insanların ihtiyaçlarına ve beklentilerine uygun şekilde yapılmalıdır. Konutların işlevselliği, konforu ve estetiği insanların yaşam kalitesini etkilemektedir.

Konutlarda yeterli miktarda mekân olmasıyla beraber, kullanıcıların farklı eylem gereksinimlerini aynı mekânda gerçekleştirme ihtiyacı duyması, mekân kullanımında farklı sorunların yaşanmasına sebep olabilmektedir. Farklı yapıya ve ekonomik alım gücüne sahip ailelerin aynı plan tipinde üretilmiş bir binada yaşamak durumunda kalmaları, kullanıcı mekân ilişkisini negatif yönde etkileyebilmektedir (Ateş, 1988).

Son dönemde bireysel yaşam kültürünün öne çıkmasıyla birlikte, konutlar kişiye özel minimalist bir boyuta doğru evrilmiştir. Bu süreç, özellikle büyükşehirlerde oluşan konut probleminin çözüm olarak küçük ölçekli konutların yaygınlaşmasını sağlamıştır.

İnsanların yaşamının önemli kısmını geçirdiği konutlar, kullanıcıları ile sürekli etkileşim içerisindedir. Değişen koşullar, zaman içerisinde konut ile kullanıcının iletişimini değiştirmiş, bu iletişime bağlı olarak çevresel faktörler de şekillenmiştir (Akdemir, 2002; Yılmaz, 2005). Günümüzde değişen yaşam koşullarıyla birlikte konutlarda yaşayan kişilerin sayısı, oda sayısı (1+0, 1+1, 2+1, 3+1, 4+1, 5+1) ve konut büyüklükleri de (60-80 m², 81-100 m², 101-120 m², 121 m² ve üzeri) büyük değişim göstermektedir.

İnsanların konut talep arzına birçok faktör etki edebilmektedir. Konutların konumlarının işyerlerine, hizmet alanlarına, şehir merkezlerine olan mesafeleri gibi birçok faktör öne çıkmaktadır. Diğer taraftan, konutun fiziksel ve sosyal çevresi, net kullanım alanı ve mimari özellikleri konutların seçilmesinde dikkat edilen önemli hususlardır. Konut büyüklüğü, oda ve balkon sayısı, ısıtma ve aydınlatma durumu, pencere alanlarının coğrafi koşullara ve eko-sisteme uygun şekilde tasarlanması gerekmektedir (Keleş, 2021; Ünal, 2014).

İnsanların gelir düzeyleri, sosyal çevreleri ve yaşam tarzları belirli standartların oluşmasını sağlamaktadır. Bu standartların gerçekleştirilme oranına göre kişilerin memnuniyet düzeyleri değişmekte, tatmin seviyeleri yükselmektedir çünkü konut bireyin yaşam tarzını yansıtmakta ve konutun kalitesini öne çıkarmaktadır. Bireysel gereksinimler, ekonomik olanaklar çerçevesinde karşılanmakta ve bu durum bireylerin kontrolünün dışına çıkmaktadır (Amerigo ve Aragones, 1997).

Kullanıcıların eylem ve donatı gereksinimlerine göre planlanan konut mekânlarının fonksiyonel ve algısal kalitesi; mekânsal özellikleri, sabit ve hareketli iç donatım elemanları, yardımcı eleman ve aksesuarlar ile bitkiler arasındaki ilişkilerin en uygun şekilde planlanmasıyla mümkün olabilmektedir. Bu ilişkiler en uygun şekilde planlandığı takdirde kullanıcı konforu ve mutluluğuna olumlu yönde katkılar sağlanacaktır (Işık ve Yıldırım, 2002).

Küçük ölçekli konut mekânlarının tasarımının amacı, aslında az olanın içinde çoğu yaratma arayışıdır (Smith, 1995). Küçük ölçekli mekân tasarımının ana hedefi, mekânın kullanım kapasitesinin en verimli şekilde artırılmasıdır. Renk, doku/desen, boyut, yerleşim düzeni, depolama gibi alanların rasyonel olarak planlanması sonucu başarıya ulaşılabilmektedir. Mekânsal yanlısamları kullanmak, birden fazla fonksiyona hizmet eden sabit ve hareketli donatı elemanlarını kullanmak, mevcut mekâna daha akıllı ve kullanışlı çözümler getirmektedir (Gölgedar, 2011).

Kullanıcıların ihtiyacı olan, gereğinden fazla büyük mekânlar değil; var olan mekânların eylem gereksinimlere göre fonksiyonel hale getirilmesidir. Küçük ölçekli mekân kavramı, kişinin ihtiyaç ve beklentileri yönünde şekillenip değişebilen göreceli bir kavramdır. Bunu metrekare bazında alan ölçümlerine göre değerlendirmek doğru bir yaklaşım olmayabilir, bu durum mekânın kullanılan fonksiyonunun asgari düzeyde ne kadar alanda çözülebilirliği ile ilgilidir (Gölgedar, 2011). Fonksiyonel mobilyalar, küçük boyutlu alanlarda daha konforlu mekânlar oluşturmaya olanak sağlayabilmektedir. Fonksiyonel mobilyalar, yaşam alanlarını daha verimli hale getirmeyi amaçlayan, çeşitli amaçlar için kullanılacak tasarımlara sahip hareketli donatı elemanlarıdır. Özellikle günümüzde yaşam koşullarının hızlı değişimi ve evlerimizde daha az yer bulunması nedeniyle, fonksiyonel mobilyaların önemi artmaktadır.

Fonksiyonel mobilyalar genellikle birden fazla amaca hizmet edebilme özelliğine sahiptir. Örneğin oturma odasında kullanılacak bir çek-yat, hem oturma elemanı hem açıldığında yatak hem de altındaki bazası ile depolama alanı olarak birden fazla farklı fonksiyona hizmet eden bir çözüm sunabilmektedir. Fonksiyonel mobilyalar konut mekânlarını daha etkin kullanmayı sağlamaktadır. Özellikle küçük boyutlu yaşam alanlarında, fonksiyonel mobilyalar mekânı daha verimli ve yaşam alanlarını da daha

kullanışlı hale getirebilmektedir. Ayrıca, fonksiyonel mobilyalar estetik açıdan da konutları daha güzel hale getirebilme potansiyeline sahiptir (Selin, 2015; Özçelik ve Kaprol, 2016).

Küçük ölçekli konutlar, genellikle tek ya da iki odalı küçük boyutlu yapılar olarak tanımlanmakta ve günümüzde giderek daha popüler hale gelmektedir. Bu tipteki konutlar, genellikle birleşik yaşam koşullarının düşük olması nedeniyle, yalnız yaşayanlar veya az bireyli çekirdek aileler için uygun bir seçenek olabilmekte; büyükşehirlerde yaşayan yoğun nüfus ve yüksek maliyetler nedeniyle tercih edilmektedir. Ancak, küçük ölçekli konutların tercih edilmesinde etkili olan faktörlerin belirlenmesi konusunda çeşitli parametreler vardır.

Bu faktörlerin belirlenmesi için yapılacak bir araştırma, küçük ölçekli konutların tercih edilmesinde etkili olan faktörleri belirleyebilir. Bu faktörler arasında; maliyet, konum, yaşam kalitesi, ulaşım imkânları, depolama alanı, enerji verimliliği ve güvenlik gibi faktörler yer alabilir. Bu faktörlerin her birinin nasıl etkilendiği, küçük ölçekli konutların tercih edilmesinde nasıl bir rol oynadığı araştırılabilir. Örneğin; maliyetin etkisi, küçük ölçekli konutların daha uygun fiyatlı olması nedeniyle belirlenebilir. Konumun etkisi ise küçük ölçekli konutların şehir merkezinde olması nedeniyle belirlenebilir. Yaşam kalitesi, küçük ölçekli konutlarda sunulan sosyal faaliyetler ve hizmetler yoluyla belirlenebilir (Ünal, 2014; Keleş, 2021). Bu faktörlerin her birinin küçük ölçekli konutların tercih edilmesinde nasıl bir rol oynadığı konusunda yapılacak bir araştırma, küçük ölçekli konutların tercih edilmesinde etkili olan faktörleri belirleyebilir. Bu faktörlerin belirlenmesi, küçük ölçekli konutların tasarımını geliştirip işlevselliğini artıracaktır (Desagis, 2006; Ünal, 2014; Keleş, 2021).

Yapılan araştırmalar (Korkmaz, 2001; Dönmez, 1997), kullanıcıların sahip oldukları konutların büyüklüğü yeterli olsa da daha büyük bir konuta sahip olma arzusunun ortaya koymaktadır. Bu durumun tatminsizlik sonucu olduğu düşünülmektedir (Korkmaz, 2001). Dönmez (1997) çalışmasında, ailedeki kişi sayısına bağlı olarak büyük ve çok odalı konutlarda yaşama isteğinin artış gösterdiğini bildirmiştir.

Tarıma dayalı geleneksel yaşamın egemen olduğu dönemlerde öne çıkan ataeril aile yapısı, endüstrinin de gelişmesiyle yerini daha çok çekirdek aile yapısına bırakmış, dijital bilgi çağının yaşandığı günümüzde ise bu yaşam şekli yerini giderek yaygınlaşan oranlarda bireysel yaşam şekline dönüşmeye başlamıştır. Son yıllarda bu dönüşümler 1+0 ve 1+1 gibi küçük ölçekli konutların tasarımının ve üretiminin yaygın olarak kullanılmasını hızlandırmıştır. Bu dönüşen yeni yaşam şekli, hane halkı sayısındaki değişime göre şekillenen konutların büyüklüğünü ve oda sayısını etkilemektedir. Araştırma kapsamında, katılımcıların demografik özellikleri ile konutların mimari özellikleri arasındaki ilişkileri sınamak üzere altı hipotez kurulmuştur.

- H1. Konutların oda sayısının artışına göre konutlarda yaşayan kişilerin sayısı artacaktır.
- H2. Katılımcılar mevcut konutlarından daha büyük boyutlu konutları tercih edeceklerdir.
- H3. Katılımcılar mevcut konutlarının oda sayısından daha fazla odası olan konutları tercih edeceklerdir.

H4. Katılımcıların cinsiyetine göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında farklılıklar vardır.

H5. Katılımcıların yaşlarına göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında farklılıklar vardır.

H6. Katılımcıların eğitim durumlarına göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında farklılıklar vardır.

2. Yöntem

2.1. Araştırmanın Modeli

Araştırma hipotezlerini test etmek amacıyla geliştirilen anketi uygulamak için evreni temsilen seçilen Ankara örneklemini üzerinden ‘genel tarama modeli’ kullanılmıştır. Araştırmada, katılımcıların konutlarına yönelik değerlendirmeleri analiz edilmiş olup elde edilen bulgular sistematik bir sırayla aşağıda verilmiştir.

2.2. Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Ankara ili oluşturmaktadır. Araştırma evrenini temsilen seçilen 495 konutlu örneklemin yeterli büyüklükte olduğu düşünülmektedir. Örneklemi oluşturan katılımcıların cinsiyeti, yaşı ve eğitim durumuna ilişkin bilgileri Tablo 1’de verilmiştir.

Tablo 1. Katılımcılar

Katılımcıların Bilgileri		f	%	N	%
Cinsiyet	Kadın	402	81,2	495	100
	Erkek	93	18,8		
Yaş	18-25	78	15,8	495	100
	26-35	168	33,9		
	36-45	171	34,5		
	46 ve üzeri	78	15,8		
Eğitim	Ortaöğretim	31	6,3	495	100
	Ön lisans	46	9,3		
	Lisans	300	60,6		
	Lisansüstü	118	23,8		

f: Katılımcı sayısı, %: Yüzdelerik değer

Tablo 1’de verilen sonuçlara göre; katılımcıların %81,2’sini kadınlar, %34,5’ini 36-45 yaş aralığındaki bireyler ve %60,6’sını ise lisans mezunu bireyler oluşturmaktadır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Bu araştırmaya Ankara’da yaşayan toplam 495 katılımcı destek vermiştir. Araştırma anketi üç bölümden oluşmaktadır. Anketin ilk bölümünde katılımcıların genel bilgileri, ikinci bölümünde konut büyüklüğü ve oda sayısı ilişkisine yönelik sorular ve üçüncü bölümünde ise konut büyüklüğü ve oda sayısı memnuniyetine yönelik sorular bulunmaktadır. Araştırma anketi, daha önce bu konuda yapılan pek çok çalışmadan faydalanılarak geliştirilmiştir (Yıldırım, 1999; Yıldırım ve Hacıbaloglu, 2000; Yıldırım vd., 2005, 2007; Başkaya ve ark., 2005; Yıldırım ve Hidayetoğlu, 2008; Yıldırım ve Akalın, 2009; Akalın vd., 2010; Yıldırım ve Başkaya, 2013; Çağatay vd., 2017).

Araştırmada Google Formlar ara yüzü kullanılarak uygulanacak olan çevrim içi anketlerin gerekli izni, Gazi Üniversitesi Etik Kurulundan 09.03.2023 tarih / E-77082166-604.01.02-609196 sayı numarasıyla alınmıştır. Gönüllü katılımcılar, araştırma anketini yaklaşık 15 dakikada doldurmuşlardır. Ankete başlarken katılımcılar araştırma ile ilgili bilgilendirilmiş ve ardından sırasıyla oluşturulan soruları değerlendirmeleri istenmiştir. Araştırma anketi verileri SPSS paket programına girilmiş olup gerekli olan analizler yapılmıştır.

2.4. Verilerin Çözümlemesi

Araştırma hipotezlerine göre, katılımcıların konutlarına yönelik değerlendirmeleri bağımlı değişken; konut büyüklüğü, oda sayısı, cinsiyet, yaş, eğitim durumu ise bağımsız değişken şeklinde tanımlanmıştır. Araştırma verilerinin frekans sayıları ile yüzdellik değerleri hesaplanmış olup bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki farklılıklar ise Ki-kare testi (X^2) ve tekli varyans analizi (ANOVA) ile değerlendirilmiştir.

3. Bulgular

3.1. Konut Büyüklüğü ve Oda Sayısı İlişkisi

Ankete katılan kullanıcıların mevcut oda sayısı ile konutlarda yaşayan hane halkı sayısı, oda sayısı ile oda büyüklüğü isteği arasındaki ilişkiler istatistikî yöntemlerle test edilmiş olup sonuçlar aşağıda verilmiştir.

Araştırılan konutların mevcut oda sayıları ile konutlarda yaşayan kişi sayıları arasındaki ilişkilerin analiz sonuçları Tablo 2’de verilmiştir.

Tablo 2. Mevcut oda sayıları ile konutlarda yaşayan kişilerin sayıları arasındaki ilişki

Oda Sayısı ile Kişi Sayısı İlişkisi	Kişi Sayısı											
	1 kişi		2 kişi		3 kişi		4 kişi		5 kişi üzeri		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1+1	27	69,2	10	25,6	1	2,6	1	2,6	-	-	39	100
2+1	19	18,3	42	40,4	21	20,2	14	13,5	8	7,7	104	100
3+1	19	7,9	54	22,5	61	25,4	76	31,7	30	12,5	240	100
4+1	4	5,5	10	13,7	20	27,4	29	39,7	10	13,7	73	100
5+1	1	2,6	4	10,3	13	33,3	15	38,5	6	15,4	39	100
Toplam	70	14,1	120	24,2	116	23,4	135	27,3	54	10,9	495	100

F: Frekans sayısı, %: Yüzdellik değer

Tablo 2’ye göre, araştırılan konutların %7,9’u (39) 1+1, %21’i (104) 2+1, %48,5’i (240) 3+1, %14,7’si (73) 4+1 ve %7,9’u (39) ise 5+1 oda sayısına sahip konutlardan oluşmaktadır. Tabloda verilen değerlerden, 1+1 konutlarda ağırlıklı olarak 1 kişinin (%69,2) ve 2 kişinin (%25,6); 2+1 konutlarda ağırlıklı olarak 2 kişinin (%40,4), 3 kişinin (%20,2) ve 1 kişinin (%18,3); 3+1 konutlarda ağırlıklı olarak 4 kişinin (%31,7), 3 kişinin (%25,4) ve 2 kişinin (%22,5); 4+1 konutlarda ağırlıklı olarak 4 kişinin (%39,7), 3 kişinin (%27,4), 2 ve 5 kişi üzerinin (%13,7); 5+1 konutlarda ağırlıklı olarak 4 kişinin (%38,5), 3 kişinin (%33,3) ve 5 kişi üzerinin (%15,4) yaşadığı anlaşılmaktadır. Bu sonuçlara göre, konutlarda yaşayan kişilerin sayıları ile oda sayıları arasında bir ilişki vardır. Ki-kare testi sonuçları, oda sayıları ile konutlarda yaşayan kişilerin sayıları arasında (X^2 : 158,017; df: 16; Sig. 0,000) $p < 0,05$ düzeyinde istatistikî açıdan anlamlı farklılıkların bulunduğunu

göstermektedir. Buna göre, H1’de belirtilen ‘Konutların oda sayısının artışına göre konutlarda yaşayan kişilerin sayısı artacaktır.’ hipotezi genel itibariyle desteklenmiştir.

Araştırılan konutların mevcut oda sayısı ile olması istenen konut büyüklüğü arasındaki ilişkilerin analiz sonuçları Tablo 3’te verilmiştir.

Tablo 3. Mevcut oda sayısı ile olması istenen konut büyüklüğü arasındaki ilişki

Oda Sayısı ile İstenen Konut Büyüklüğü İlişkisi	Konut Büyüklüğü İsteği									
	50-60 m ²		61-80 m ²		81-100 m ²		101 m ² ve üzeri		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1+1	6	15,4	10	25,6	14	35,9	9	23,1	39	100
2+1	2	1,9	8	7,7	26	25	68	65,4	104	100
3+1	2	0,8	6	2,5	21	8,8	211	87,9	240	100
4+1	-	-	3	4,1	5	6,8	65	89	73	100
5+1	-	-	1	2,6	2	5,1	36	92,3	39	100
Toplam	10	2	28	5,7	68	13,7	389	78,6	495	100

F: Frekans sayısı, %: Yüzdelerik değeri

Tablo 3’e göre, 1+1 konut kullanıcılarının %35,9’u 81-100 m², %25,6’sı 61-80 m² ve %15,4’ü ise 50-60 m² konutlarda; 2+1 konut kullanıcılarının %65,4’ü 101 m² ve üzeri ve %25’i ise 81-100 m² konutlarda; 3+1 konut kullanıcılarının %87,9’u 101 m² ve üzeri konutlarda; 4+1 konut kullanıcılarının %89’u 101 m² ve üzeri konutlarda; 5+1 konut kullanıcılarının %92,3’ü 101 m² ve üzeri konutlarda yaşamak istemektedir. Ki-kare testi sonuçları, mevcut oda sayıları ile olması istenen konut büyüklüğü arasında (X²: 126,636; df: 12; Sig. 0,000) p<0,05 düzeyinde istatistikî açıdan anlamlı farklılıkların bulunduğunu göstermektedir. Buna göre, H2’de belirtilen ‘Katılımcılar mevcut konutlarından daha büyük boyutlu konutları tercih edeceklerdir.’ hipotezi genel itibariyle desteklenmiştir.

Araştırılan konutların mevcut oda sayıları ile konutlarda olması istenen oda sayıları arasındaki ilişkilerin test sonuçları Tablo 4’te verilmiştir.

Tablo 4. Mevcut oda sayısı ile konutlarda olması istenen oda sayısı arasındaki ilişki

Mevcut Oda Sayısı ile İstenen Oda Sayısı İlişkisi	Oda Sayısı İsteği											
	1+1		2+1		3+1		4+1		5+1		Toplam	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
1+1	8	20,5	19	48,7	10	25,6	1	2,6	1	2,6	39	100
2+1	2	1,9	18	17,3	56	53,8	23	22,1	5	4,8	104	100
3+1	3	1,3	15	6,3	65	27,1	116	48,3	41	17,1	240	100
4+1	-	-	6	8,2	9	12,3	27	37	31	42,5	73	100
5+1	-	-	2	5,1	4	10,3	10	25,6	23	59	39	100
Toplam	13	2,6	60	12,1	144	29,1	177	35,8	101	20,4	495	100

F: Frekans sayısı, %: Yüzdelerik değeri

Tablo 4’te verilen sonuçlara göre, 1+1 konut kullanıcılarının %48,7’si 2+1, %25,63’ü 3+1, %20,5’i ise 1+1 konutlarda; 2+1 konut kullanıcılarının %53,8’i 3+1, %22,1’i 4+1, %17,3’ü ise 2+1 konutlarda; 3+1 konut kullanıcılarının %48,3’ü 4+1, %27,1’i 3+1, %17,1’i ise 5+1 konutlarda; 4+1 konut kullanıcılarının %42,5’i 5+1, %37’si 4+1, %12,3’ü ise 3+1 konutlarda; 5+1 konut kullanıcılarının %59’u 5+1, %25,6’sı 4+1, %10,3’ü ise 3+1 konutlarda yaşamak istemektedir. Bu sonuçlar, mevcut oda sayıları ile istenilen oda sayıları arasında önemli ilişkilerin olduğunu göstermektedir. Ki-kare testine

göre mevcut oda sayısı ile olması istenen oda sayısı arasında (X^2 : 236,120; df: 16; Sig. 0,000) $p < 0,05$ düzeyinde istatistiki açıdan anlamlı farklılıkların olduğu belirlenmiştir. Buna göre H3'te belirtilen 'Katılımcılar mevcut konutlarının oda sayısından daha fazla odası olan konutları tercih edeceklerdir.' hipotezi genel olarak desteklenmiştir.

3.2. Konut Büyüklüğü ve Oda Sayısı Memnuniyeti

Katılımcıların konutlara yönelik memnuniyet değerlendirmelerine ilişkin sorulardan elde edilen verilerin Cronbach alfa güvenilirlik testleri yapılmıştır. Araştırma ölçeğinin güvenilirlik katsayısı 0,761 olarak hesaplanmış olup ölçekte kullanılan bağımlı değişkenlerin ve ölçeğin güvenilirlik katsayı değerleri Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5. Cronbach alfa güvenilirlik testi sonuçları

Bağımlı Değişkenler	Unsur Güvenilirliği	Ölçek Güvenilirliği
A1 Konutunun büyüklüğünden memnunum.	0,717	
A2 Konutunun plan tipinden memnunum.	0,750	
A3 Konutunun oda sayısı yeterlidir.	0,709	
A4 Konutunun donatı elemanlarının depolama kapasitesi yeterlidir.	0,733	0,761
A5 Minimal yaşam tarzına olumlu bakıyorum.	0,739	
A6 Küçük ölçekli konutların yaşam alanı hacmini yeterli buluyorum.	0,726	
A7 Bir küçük ölçekli konutta yaşamak isterim.	0,744	

Tablo 5'te görüleceği üzere, yedi sorudan oluşan araştırma ölçeğinin güvenilirlik katsayısı 0,761 olarak hesaplanmıştır. Daha önce yapılan bazı çalışmalarda (Cronbach, 1951; Panayides, 2013), bağımlı değişkenleri oluşturan unsurlar için alfa güvenilirlik katsayısının 0,70'in üzerinde çıktığı durumların güvenilir olarak kabul edilebileceği bildirilmiştir. Bu çalışmanın tüm bağımlı değişkenlerinin güvenilirlik katsayısı 0,70'in üzerinde olduğu için güvenilir bulunmuştur.

Katılımcıların cinsiyetlerine göre (kadın ve erkek), konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasındaki farklılıklar istatistiksel yöntemlerle test edilmiştir. Bu testlerden elde edilen verilerin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri ile ANOVA testi sonuçları Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Cinsiyetin bağımlı değişkenler üzerindeki etkisine ilişkin sonuçlar

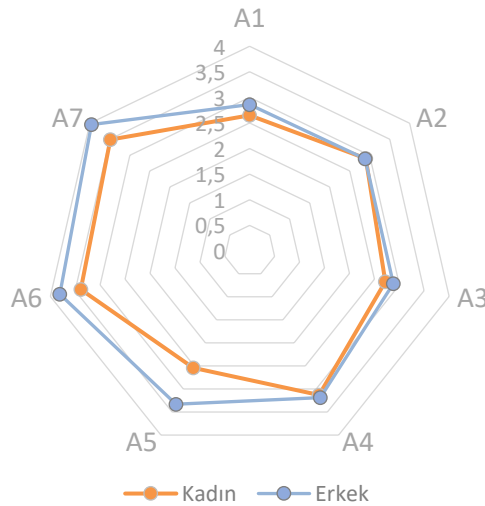
Bağımlı Değişkenler	Cinsiyet				ANOVA Testi		
	Kadın		Erkek		F	df	Sig.
	M ^a	SD	M	SD			
A1	2,65	1,02	2,86	0,97	3,221	1	0,073**
A2	2,90	1,10	2,89	1,21	0,310	1	0,578 ^{is}
A3	2,72	1,06	2,88	1,05	1,720	1	0,190 ^{is}
A4	3,13	1,12	3,19	1,11	0,270	1	0,604 ^{is}
A5	2,54	1,11	3,33	1,32	36,043	1	0,000*
A6	3,39	1,03	3,81	1,14	11,792	1	0,001*
A7	3,49	1,21	3,96	1,18	11,455	1	0,001*

* $p < 0,05$ düzeyinde, ** $p < 0,10$ düzeyinde önemlidir. ^{is}: $p < 0,05$ düzeyinde önemsizdir.

M: Ortalama değer, SD: Standart sapma değeri, F: F Değeri, df: Serbestlik Derecesi.

a: Değişken ortalamaları 1'den 5'e doğru sıralanmaktadır. 1: Kesinlikle katılıyorum, 5: Kesinlikle katılmıyorum.

Tablo 6'da, farklı cinsiyete sahip katılımcıların konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında bazı farklılıklar bulunduğu görülmektedir. Yapılan ANOVA testinde, katılımcıların cinsiyetlerine göre değerlendirmeleri arasında $p < 0,05$ ve $p < 0,10$ düzeylerinde dört bağımlı değişken için istatistiksel açıdan anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bu sonuçlar grafiksel olarak Şekil 1'de verilmiştir.

Değişken ortalamaları 1'den 5'e doğru sıralanmaktadır. 1: Kesinlikle katılıyorum, 5: Kesinlikle katılmıyorum

Şekil 1. Cinsiyetin bağımlı değişkenler üzerindeki etkileri

Şekil 1'deki grafik, her iki cinsiyetin de birbirinden farklı değerler aldığını, özellikle her iki cinsiyetin de A1 (Konutunun büyüklüğünden memnunum), A5 (Minimal yaşam tarzına olumlu bakıyorum), A6 (Küçük ölçekli konutların yaşam alanı hacmini yeterli buluyorum) ve A7 (Bir küçük ölçekli konutta yaşamak isterim) değişkenleri için konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlara göre, H4'te öne sürülen 'Katılımcıların cinsiyetine göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında farklılıklar vardır.' hipotezi üç unsur için desteklenmiştir.

Katılımcıların yaşlarına göre (18-25, 26-35, 36-45, 45 ve üzeri), konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasındaki farklılıklar istatistiksel yöntemlerle test

edilmiştir. Bu testlerden elde edilen verilerin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri ile ANOVA testi sonuçları Tablo 7’de verilmiştir.

Tablo 7. Yaşın bağımlı değişkenler üzerindeki etkisine ilişkin sonuçlar

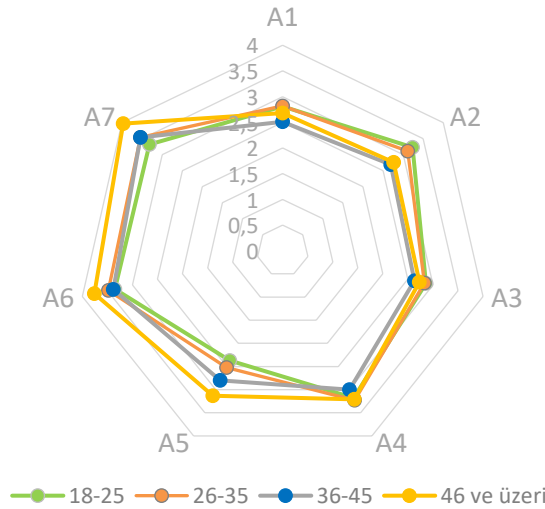
Bağımlı Değişkenler	Yaş								ANOVA Testi		
	18-25		26-35		36-45		46 ve üzeri		F	df	Sig.
	M ^a	SD	M	SD	M	SD	M	SD			
A1	2,81	0,98	2,82	1,03	2,51	0,96	2,68	1,08	3,050	3	0,028*
A2	3,23	1,10	3,11	1,12	2,69	1,06	2,76	1,15	6,837	3	0,000*
A3	2,86	1,25	2,83	1,08	2,63	0,99	2,73	0,96	1,335	3	0,262 ^{is}
A4	3,18	1,16	3,23	1,13	3,00	1,09	3,21	1,09	1,408	3	0,240 ^{is}
A5	2,37	0,97	2,52	1,08	2,80	1,30	3,13	1,25	7,237	3	0,000*
A6	3,35	1,05	3,48	0,95	3,38	1,17	3,76	1,02	2,677	3	0,047*
A7	3,32	1,15	3,54	1,15	3,54	1,32	3,97	1,13	4,084	3	0,007*

* $p < 0,05$ düzeyinde önemlidir, is: $p < 0,05$ düzeyinde önemsizdir.

M: Ortalama değer, SD: Standart sapma değeri, F: F Değeri, df: Serbestlik Derecesi.

a: Değişken ortalamaları 1’den 5’e doğru sıralanmaktadır. 1: Kesinlikle katılıyorum, 5: Kesinlikle katılmıyorum.

Tablo 7’de, farklı yaşa sahip katılımcıların konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında bazı farklılıklar bulunduğu görülmektedir. Yapılan ANOVA testinde, katılımcıların yaşlarına göre değerlendirmeleri arasında $p < 0,05$ düzeyinde beş bağımlı değişken için istatistiksel açıdan anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Bu sonuçlar grafiksel olarak Şekil 2’de verilmiştir.

Değişken ortalamaları 1’den 5’e doğru sıralanmaktadır. 1: Kesinlikle katılıyorum, 5: Kesinlikle katılmıyorum

Şekil 2. Yaşın bağımlı değişkenler üzerindeki etkileri

Şekil 2’deki grafikte, genel itibarıyla katılımcıların yaşına göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında A1 (Konutumun büyüklüğünden memnunum), A2 (Konutumun plan tipinden memnunum), A5 (Minimal yaşam tarzına olumlu bakıyorum), A6 (Küçük ölçekli konutların yaşam alanı hacmini yeterli buluyorum) ve A7 (Bir küçük ölçekli konutta yaşamak isterim) bağımlı değişkenleri için istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir. Bu sonuçlara göre, H5’te öne sürülen ‘Katılımcıların yaşlarına göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında farklılıklar vardır.’ hipotezi beş unsur için desteklenmiştir.

Katılımcıların eğitim durumlarına göre (Ortaöğretim, Ön lisans, Lisans, Lisansüstü), konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasındaki farklılıklar istatistiksel yöntemlerle test edilmiştir. Bu testlerden elde edilen verilerin aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri ile ANOVA testi sonuçları Tablo 8’de verilmiştir.

Tablo 8. Eğitim düzeyinin bağımlı değişkenler üzerindeki etkisine ilişkin sonuçlar

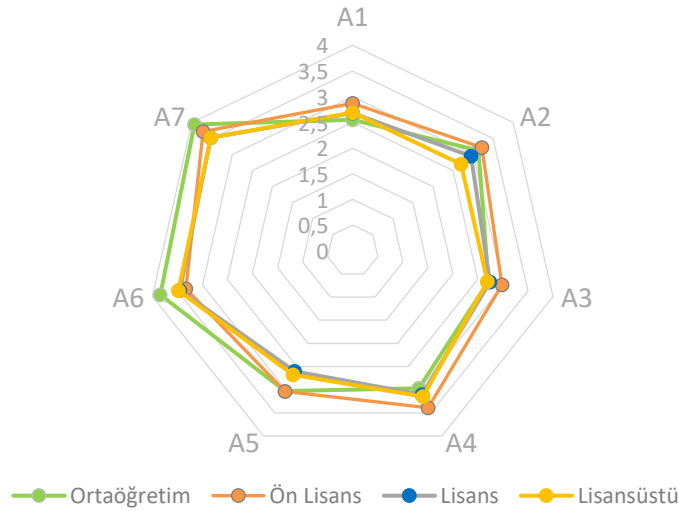
Bağımlı Değişkenler	Eğitim								ANOVA Testi		
	Ortaöğretim		Önlisans		Lisans		Lisansüstü		F	df	Sig.
A1	2,55	1,09	2,87	1,07	2,68	0,97	2,69	1,08	0,694	3	0,556 ^{is}
A2	3,13	1,23	3,22	1,07	2,95	1,11	2,70	1,10	3,022	3	0,029*
A3	2,71	1,04	2,98	1,11	2,74	1,05	2,69	1,08	0,830	3	0,478 ^{is}
A4	2,97	1,22	3,39	0,95	3,11	1,12	3,15	1,11	1,090	3	0,353 ^{is}
A5	3,03	1,14	3,04	1,28	2,60	1,13	2,68	1,29	2,801	3	0,039*
A6	3,84	1,04	3,33	1,16	3,45	1,03	3,48	1,11	1,581	3	0,193 ^{is}
A7	3,94	1,12	3,72	1,36	3,53	1,17	3,53	1,29	1,279	3	0,281 ^{is}

* $p < 0,05$ düzeyinde önemlidir. is: $p < 0,05$ düzeyinde önemsizdir.

M: Ortalama değer, SD: Standart sapma değeri, F: F Değeri, df: Serbestlik Derecesi.

a: Değişken ortalamaları 1’den 5’e doğru sıralanmaktadır. 1: Kesinlikle katılıyorum, 5: Kesinlikle katılmıyorum.

Tablo 8’de, farklı eğitim düzeyindeki katılımcıların konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında bazı farklılıklar bulunduğu görülmektedir. Yapılan ANOVA testinde, katılımcıların eğitim durumlarına göre değerlendirmeleri arasında $p < 0,05$ düzeyinde iki bağımlı değişken için istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Bu sonuçlar grafiksel olarak Şekil 3’te verilmiştir.

Değişken ortalamaları 1’den 5’e doğru sıralanmaktadır. 1: Kesinlikle katılıyorum, 5: Kesinlikle katılmıyorum

Şekil 3. Eğitim durumunun bağımlı değişkenler üzerindeki etkileri

Şekil 3’teki grafikte, genel itibariyle katılımcıların eğitim durumuna göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında A2 (Konutumun plan tipinden memnunuz) ve A5 (Minimal yaşam tarzına olumlu bakıyorum) bağımlı değişkenleri için istatistiksel olarak anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir. Bu sonuçlara göre, H6’da

öne sürülen ‘Katılımcıların eğitim durumlarına göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında farklılıklar vardır.’ hipotezi iki unsur için desteklenmiştir.

4. Sonuç ve Öneriler

Bu çalışmada uygulanan farklı özelliklerdeki konutlara ilişkin katılımcı anketlerinin sonuçları ve bu kapsamda geliştirilen öneriler sırasıyla aşağıda verilmiştir.

İlk sonuçta, araştırılan konutlarda yaşayan kişi sayıları ile oda sayıları arasında önemli bir ilişkinin bulunduğu görülmektedir. Buna göre, konutlar satın alınırken orada yaşayacak kişi sayısı ile oda sayıları arasında oransal bir ilişkinin kurulması yararlı olacaktır. Bu sonuçlar daha önce Dönmez’in (1997) ortaya koyduğu sonuçları desteklemektedir.

Diğer bir sonuçta, mevcut oda sayıları ile istenilen oda sayıları arasında önemli bir ilişki bulunduğu görülmektedir. Bu sonuç, 1+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların 2+1; 2+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların 3+1; 3+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların 4+1; 4+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların ise 5+1 konutlarda yaşamak istediğini göstermektedir. Bu sonuçlar daha önce Korkmaz’ın (2001) ortaya koyduğu sonuçları desteklemiştir.

Başka bir sonuçta, genel olarak mevcut oda sayıları ile olması istenen konut büyüklüğü arasında bazı farklılıkların bulunduğu görülmektedir. Buna göre, 1+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların genel olarak 61-100 m² konutlarda; 2+1, 3+1, 4+1 ve 5+1 konutlarda yaşayan kullanıcıların ise ağırlıklı olarak 101 m² ve üzeri konutlarda yaşamak istediği görülmektedir. Bu sonuç, konut planlaması yapılırken dikkate alınabilir.

Bir diğer sonuçta, katılımcıların cinsiyetlerine, yaşına ve eğitim durumuna göre konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri arasında anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir. Bu sonuç, genel itibarıyla katılımcıların cinsiyetinin, yaşının ve eğitim durumunun konutlara yönelik sorulara ilişkin değerlendirmeleri üzerinde etkili olduğunu göstermektedir.

Yapılan anket sonuçları ve değerlendirmeler göz önünde bulundurulduğunda, yaş, cinsiyet, eğitim düzeyi gibi değişkenlerin konut ihtiyacı ve tercihinde etkili olduğu görülmektedir. Konutların tasarımı ve iç mekân düzenlemesi, insanların ihtiyaçlarına ve beklentilerine uygun şekilde yapılmalıdır. Konutların işlevselliği, konforu ve estetiği, insanların yaşam kalitesini doğrudan etkilemektedir. Konut seçiminde kullanıcı yaş aralığına dikkat edilmelidir. İleri yaşlardaki kullanıcıların ihtiyaçları göz önünde bulundurulmalı, kısıtlayan çözümlerden sakınılmalıdır. Böylece her yaş grubuna cevap verebilen konut tasarımı mümkün olabilecektir.

Konut büyüklüğü ile kullanıcı memnuniyeti arasındaki ilişkilere bakıldığında, konut büyüklüğünün kullanıcıların tercihleri üzerinde önemli bir faktör olduğu görülmektedir. Konut büyüklüğü, kullanıcıların yaşam alanlarının sınırlarını, depolama alanlarının yerini ve kapasitesini belirlemekte, bakım maliyetlerini de artırabilmektedir. Bu çalışmanın sonuçları, kullanıcılar için konutlarının büyüklüğünün önemli olduğunu göstermiş ve katılımcıların mevcut kullandığı konutuna göre daha büyük boyutlu konutlarda yaşamak istediğini ortaya koymuştur. Bu durum, özellikle çok çocuklu aileler için daha fazla oyun ve depolama alanı gerektiğinden daha da öne çıkmıştır. Diğer taraftan konutlarda daha fazla sayıda ziyaretçi ağırlayabilme gereksinimi de büyük konut tercihinin etkilemektedir.

Özellikle tek başına yaşayan kişiler ve çocuksuz çiftler için büyük konutlar yerini daha küçük ve fonksiyonel konutlara bırakmaya başlamıştır. Küçük konutların daha az temizlik ve bakım gerektirmesi, daha fazla enerji tasarrufu sağlaması tercih nedenleri arasındadır. Ayrıca küçük bir konut, maliyetinin düşük olması nedeniyle daha nezih bir bölgede yaşamaya imkân verebilmektedir. Bu sonuçlar ışığında konut büyüklüğü seçilirken, çocuk sahibi olma planı veya emekliliğe yakın bir zamanda evde daha fazla zaman geçirme ihtiyacı gibi gelecekte ihtiyaç duyulacak hususlar göz önünde bulundurulmaktadır.

Minimal yaşam tarzı, insanların ihtiyaçlarını karşılamak için en az miktarda malzeme ve eşya kullanımını amaçlayan tasarım yaklaşımıdır. Bu yaşam tarzı; insanların düşük maliyetli, daha az stresli ve daha az çevresel etkiyle bir yaşam sürdürülmesini gerektirir. Küçük ölçekli konutlar, düşük maliyeti ile minimal yaşam tarzını benimsemeyi hedefleyen insanlar için uygun ve bu tarzda bir yaşam sürdürmek isteyenler için cazip bir seçenek olabilir.

Küçük ölçekli konutlarda tasarımcının akıllı ve fonksiyonel donatı elemanları kullanımı ile mekân yaşanabilir hale getirmesi mümkündür. Özellikle kullanıcı gereksinimleri iyi tespit edilmeli ve kullanıcıya uygun, ergonomik mekânlar elde edilmesine özen gösterilmelidir. Konutun kısıtlı alanları ve diğer dezavantajları, ancak kullanıcıya yönelik fonksiyonel çözümler ile potansiyele dönüştürülebilir.

Yazarın Katkı Oranı

Sıra	Adı soyadı	ORCID	Yaziya katkısı*
1	Mahir ÖZTÜRK	0000-0001-6863-8260	1, 2, 3, 4, 5
2	Kemal YILDIRIM	0000-0001-5447-1201	1, 2, 3, 4, 5

*Katkı bölümüne ilgili açıklamanın karşılığına gelen rakam(lar) yazılmıştır.

1. Çalışmanın tasarlanması
2. Verilerin toplanması
3. Verilerin analizi ve yorumu
4. Yazının yazılması
5. Kritik revizyon

Etik Kurul İzni

Bu araştırma, Gazi Üniversitesi Rektörlüğü Gazi Üniversitesi Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği Kurulu'nun 09.03.2023 tarih / E-77082166-604.01.02-609196 sayılı izin kararı ile gerçekleştirilmiştir.

Destek ve Teşekkür

Araştırma anketini doldurarak katkı sağlayan değerli katılımcılara çok teşekkür ederiz.

Çatışma Beyanı

Çalışma kapsamında herhangi bir kişisel ve/veya finansal çatışma yoktur.

Kaynaklar

Akalın, A., Yıldırım, K., Wilson, C., ve Saylan, A. (2010). Users' evaluations of house façades: Preference, complexity and impressiveness. *Open House International*, 35(1), 57-65. <https://doi.org/10.1108/OHI-01-2010-B0006>

Akdemir, Z. (2002). *Konut ve ev kavramlarının karşılaştırmalı analizi* (Yayın no. 119689). [Yayımlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi]. YÖK Tez Merkezi.

Amerigo, M., ve Aragonés, J.I. A. (1997). A theoretical and methodological approach the study of residential satisfaction. *Journal of Environmental Psychology*, 17(47-57). <https://doi.org/10.1006/jevp.1996.0038>

Ateş, M. (1988). *Toplu konutlarda esneklik amaçlı yaklaşımlar üzerine bir inceleme*. [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi].

Balcı, Y. (1988). Türkiye'de konut sorunu. *İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Mecmuası*, 46(1), 297-315.

Başkaya, A., Yıldırım, K., ve Muslu, M. (2005). Poliklinik bekleme alanlarında fonksiyonel ve algı-davranışsal kalite: Ankara, İbni Sina Hastanesi Polikliniği. *Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Dergisi*, 20(1), 53-68.

Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests, *Psychometrika*, 16(3), 297-334.

Çağatay, K., Hidayetoğlu, M. L. ve Yıldırım, K. (2017). Lise koridor duvarlarında kullanılan renklerin öğrencilerin algısal değerlendirmeleri üzerindeki etkileri. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 32(2), 466-479.

Desağis, M. (2006). *Konut alanı-yaşam alanı ilişkisi açısından küçük konutlar*. [Yayımlanmamış Doktora Tezi, İstanbul Teknik Üniversitesi].

Dönmez M. (1997). *Eskişehir'de ailelerin konut değiştirmelerinde etkili olan faktörlerin belirlenmesi*. [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi].

Erdönmez, H. (2007). *Türkiye'de konut sorunu ve konut finansmanı* (Yayın no. 211390). [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi]. YÖK Tez Merkezi.

Ersoy, Z. (2002). *Konut ve ev kavramlarının karşılaştırmalı analizi* (Yayın no. 118689). [Yayımlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi]. YÖK Tez Merkezi.

- Gölgedar, C. (2011). *Küçük konut mekanları kapsamında kısıtlı iç mekân tasarım ilkelerinin incelenmesi* (Yayın no. 308405). [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi]. YÖK Tez Merkezi.
- Gür, Ş. Ö. (2000). *Doğu Karadeniz Örneğinde Konut Kültürü*, Yapı-Endüstri Merkezi Yayınları 11, İstanbul.
- Işık, Z., ve Yıldırım, K. (2002). *Dekorasyonda ince yapı: Temel ders kitabı*. Ankara: Zirve Ofset Basın Yayın Matbaacılık, 64.
- Keleş, Ş. (2021). Konut tercihi üzerine konut mekânının etkisi: Bir yapısal eşitlik modeli uygulaması. *Journal of Awareness*. 6(1), 21-28.
- Koçhan A., (2003). Doğal çevreyle kurulan anlamsal bağ sürdürülebilir toplu konut tasarımı. *Yapı Dergisi*, 256, 49-55.
- Korkmaz, S.Z. (2001). *Tek aile evlerinde tasarıma katılımın kullanıcı memnuniyetine etkisinin incelenmesi* (Yayın no. 106129). [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi] YÖK Tez Merkezi.
- Özçelik, Ö., ve Kaprol, T. (2016). *Dar, kısıtlılık ve dönüşebilme kavramları bağlamında mobilyanın tarihsel gelişimi*. 2. Uluslararası Mobilya Kongresi, Muğla, 319-325.
- Özçelik, Ö., ve Kaprol, T. (2016). *Dönüşebilen mobilyanın tasarımlarını şekillendiren kavramlar*. 2. Uluslararası Mobilya Kongresi, Muğla, 325-333.
- Panayides, P. (2013). Coefficient alpha: Interpret with caution. *Europe's Journal of Psychology*, 9(4), 687-696.
- Selin, Ü. S. T. (2015). Konutlarda iç mekân ile mobilya etkileşimi bağlamında mobilyaya dair özelliklerin incelenmesi. *Sanat ve Tasarım Dergisi*, 1(15), 103-118.
- Smith, N. (1995). *Small space living*. (1. Baskı). Rockport Publishers, 125.
- Şahin, C. K. (2008). *Isparta Kent Merkezi Konut Bahçelerindeki Bitkisel Materyalin İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma* (Yayın no. 179807). [Yayımlanmamış Doktora Tezi, Süleyman Demirel Üniversitesi] YÖK Tez Merkezi.
- Ünal, A. G. (2014). Ankara Sinpaş Altınoran konut projesi ve ekolojik tasarım. *Planlama Dergisi*, 24(2), 95-106.
- Yanardağ, Ö., ve Özgen, Ü. (2003). Nüfus kavramı ve Türkiye’de nüfusun gelişim sürecinin değerlendirilmesi. *Mevzuat Dergisi*, 6(66), 1-17.
- Yıldırım, K. (1999). Günümüz konut mutfağında donatı elemanları üzerine bir araştırma. *Politeknik Dergisi*, 2(4), 7-14.
- Yıldırım, K. ve Hacıbaloğlu, M. (2000). Konut mutfakları ile ilgili ergonomik bir araştırma. *Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi*, 13(3), 549-566.
- Yıldırım, K., Başkaya, A., ve Hidayetoğlu, M.L. (2005). Farklı sosyo ekonomik düzeye sahip blok-konut kullanıcılarının sabit iç donatım elemanlarından memnuniyeti. *Politeknik Dergisi*, 8(2), 189-197.

- Yıldırım, K., Hidayetoğlu, M. L., ve Ően, A. (2007). Farklı mimari biçimlerdeki kafe/pastane mekânlarının kullanıcıların algı-davranışsal performansı üzerine etkisi. *Politeknik Dergisi*, 10(3), 295-301.
- Yıldırım, K., ve Hidayetoğlu, M. L. (2008). Effects of the locations of curved areas in the main living rooms of apartment housing on user perceptions. *Gazi Üniversitesi Journal of Science*, 21(2), 51-63.
- Yıldırım, K., ve Akalın, A. (2009). Problems related to the dimensions of curved areas in the main living rooms of apartment housing. *Journal of Architectural and Planning Research*, 26(1), 70-87.
- Yıldırım, K., ve Başkaya, A. (2013). Farklı sosyo-ekonomik düzeye sahip kullanıcıların konut ana yaşama mekânını değerlendirmesi. *Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Dergisi*, 21(2), 285-291.
- Yılmaz, Ö. (2005). *1980 sonrasında İstanbul'da kent merkezi dışında oluşan konut alanlarının gelişim sürecinin incelenmesi*. [Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yıldız Teknik Üniversitesi].